

очитѣ отъ тази вода и ще видишъ, какъ ще прогледа“. Повторилъ първиятъ: „Деветъ години какъ се мжча да съборя воденицата на единъ човѣкъ и сега сполучихъ“.

„Дѣ да знае човѣкътъ, казалъ другиятъ „да направи вѣнецъ отъ черъ глогъ и да го изгори прѣдъ вратата на старата воденица и ще видишъ какъ на сжщото мѣсто ще се издигне още по-хубава воденица“.

„Единадесетъ години, откакъ се блѣскамъ да ослѣпя царската дъщеря, и едва вчера сполучихъ“, казалъ другъ дяволъ.

„Не знае да си вземе вода отъ това кладенче, да окже дъщеря си и ще видишъ, какъ тя пакъ ще прогледа“, се обадилъ сѣ оня дяволъ.

Отъ дървото слѣпиятъ слушалъ и всичко разбралъ. Сутринята дяволитѣ се прѣснали по свѣта, а той слѣзалъ отъ дървото, омилъ си очитѣ и прогледалъ. Намѣрилъ черъ глогъ и направилъ на човѣка воденицата. Съ стомна вода излѣкувалъ царската дъщеря, като за всичко това той получилъ нѣколко крини злато и много богатства. Натоварилъ златото на единъ конъ и се опжтилъ къмъ дома си. Миналъ покрай братовата си кжща. Жената на брата му го видѣла и бърже отишла да се похвали на мжжа си: „Да видишъ“, казва тя „драгинко си дойде и много по-хубавъ и по здравъ“. „Не вѣрвамъ, защото той е безъ очи“, отговорилъ той. Да се увѣрятъ — отишли у тѣхъ. Заварили брата си съ многото злато и богатства. Завидѣлъ по-голѣмиятъ братъ на брата си. Послѣдниятъ разправилъ какъ е спечелилъ толкова богатство.

„А сега пѣкъ ти извади моитѣ очи и ме заведи при този кладенецъ, дано спечеля и азъ като тебъ“ — казалъ голѣмиятъ.